

XARXA

Obre el nostre cor al teu Esperit!

*Jesús, Senyor,
ens has enviat el teu Esperit
que –com ventada impetuosa–
empeny la nostra barca mar endins.*

*Dóna'ns el coratge que ens cal
perquè gosem desplegar les veles
davant la força del teu Esperit.*

*Perquè recordem i entenguem
tot el que Jesús ens ensenyà:
obre el nostre cor al teu Esperit!*

*Perquè siguem capaços de «palpar»
la teva presència enmig de nosaltres:
obre el nostre cor al teu Esperit!*

*Perquè no ens tenalli la por
davant un món que et desconeix:
obre el nostre cor al teu Esperit!*

*Dóna'ns el coratge que ens cal
perquè sense por ni recances
obrim el nostre cor al teu Esperit.*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan: Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó». [Jn 20,19-23]

Salm responsorial 103

R/. Quan envieu el vostre alè, Senyor, / renoveu la vida sobre la terra.
Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. /
Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de
les vostres criatures. **R.**

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoueu la vida sobre la terra. **R.**

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Nou començament

Aterrïts per l'execució de Jesús, els deixebles es refugien en una casa coneguda. De nou estan reunits, però ja no hi és Jesús. A la comunitat hi ha un buit que ningú no pot omplir. Els falta Jesús. No poden sentir les seves paraules plenes de foc. No poden veure'l beneït amb tendresa els desgraciats. A qui seguiran ara?

Es fa fosc a Jerusalem i també al seu cor. Ningú no els pot consolar de la seva tristesa. De mica en mica, la por es va apoderant de tots, però no tenen Jesús perquè enforteixi el seu ànim. L'única cosa que els dona certa seguretat és «tancar les portes». Ja ningú no pensa sortir pels camins a anunciar el regne de Déu i guarir la vida. Sense Jesús, com encomanaran la seva Bona Notícia?

L'evangelista Joan descriu de manera insuperable la transformació que es produeix en els deixebles quan Jesús, ple de vida, es fa present enmig seu. El Ressuscitat és novament al centre de la seva comunitat. Així ha de ser per sempre. Amb ell tot és possible: alliberar-se de la por, obrir les portes i engagar l'evangelització.

Segons el relat, el primer que Jesús infon a la seva comunitat és la seva pau. Cap retret per haver-lo abandonat, cap queixa ni reprovació. Només pau i alegria. Els deixebles senten el seu alè creador. Tot comença de nou. Impulsats pel seu Esperit, continuaran col·laborant al llarg dels segles en el mateix projecte salvador que el Pare ha encomanat a Jesús.

El que avui necessita l'Església no és només reformes religioses i crides a la comunió. Necessitem experimentar a les nostres comunitats un «nou començament» a partir de la presència viva de Jesús enmig nostre. Només ell ha d'ocupar el centre de l'Església. Només ell pot impulsar la comunió. Només ell pot renovar els nostres cors. Només ell pot renovar l'Església.

No són suficients els nostres esforços i treballs. És Jesús qui pot desencadenar el canvi d'horitzó, l'alliberament de la por i els recels, el nou clima de pau i serenitat que tant necessitem per obrir les portes i ser capaços de compartir l'evangeli amb els homes i les dones del nostre temps.

Però hem d'aprendre a acollir amb fe la seva presència enmig nostre. Quan Jesús torna a presentar-se al cap de vuit dies, el narrador ens diu que encara les portes continuen tancades. No és només Tomàs qui ha d'aprendre a creure amb confiança en el Ressuscitat. També els altres deixebles han d'anar superant a poc a poc els dubtes i les pors que encara els fan viure amb les portes tancades a l'evangelització.

[J.A. PAGOLA]

---

13. LA MISSA. 3. «La fracció del pa»

Recordem les quatre parts de la Litúrgia de l'Eucaristia, cada una de les quals recorda un dels quatre gestos de Jesús en la Cena, quan va instituir l'Eucaristia:

1. **Jesús va prendre el pa i el vi:** nosaltres fem la presentació del pa i del vi.
2. **Jesús va dir la pregària d'acció de gràcies o de benedicció.** Nosaltres en diem la «Pregària Eucarística». (*Hem vist aquestes dues primeres parts*).
3. **Jesús va partir el pa.** Nosaltres fem la «fracció del pa».
4. **Jesús va repartir el pa.** Nosaltres mengem també el pa en la comunió

La setmana passada vàiem com un gest de la missa que avui ens sembla importantíssim — l'**elevació** del pa i del calze després de les paraules de consagració— no es coneixia a l'Església abans del segle XII. I això vol dir que no pot ser el gest més important. Aleshores, quin pot ser el més important?

El gest o moment més important de la missa és —i només pot ser— un que sempre ha estat present, ja des d'aquella «primera missa» a la Cena en mans de Jesús; és un gest que durant molts segles ha donat nom a la missa, abans que es digués «missa»; és el gest que en sí mateix resumeix el sentit o significació de tot el memorial de Jesús que celebrem: és el gest de **partir el pa**, és la **fracció del pa**.

Efectivament, durant segles, els cristians, en comptes de dir com diríem avui: «*Vaig a missa*», deien «*Vaig a la fracció del pa!*» El nom de «**fracció del pa**» donava nom a tot el memorial que Jesús ens confià.

Un canvi carregat de significat

El Concili Vaticà II va introduir dos canvis molt importants en les paraules de la Consagració: un canvi de forma i un canvi de fons. (I com acostuma a passar, el canvi de forma no va deixar veure el canvi de fons.) El canvi de forma era el canvi del llatí per les llengües modernes que es parlen avui a l'Església. Però amb la il·lusió d'entendre els que es deia, no ens vam adonar que el que estàvem sentint i entenent en les nostres llengües... no era el mateix que el que abans es deia en llatí... i no enteníem!

Què es deia abans?: En llatí hi havia, abans del Concili, una única pregària eucarística que es deia —i es diu— «*Cànon Romà*». Dins el cànon hi havia també, com ara, «el relat de la Cena del Senyor» que constituïa la Consagració. Doncs bé, amb el pa a la mà, el sacerdot deia (en llatí): «(Jesús) *va dir la benedicció, el partí i el donà als seus deixebles tot dient: 'PRENEU I MENGEU-NE TOTS, PERQUÈ AIXÒ ÉS EL MEU COS'*». (Ho podeu trobar al *MISSAL català-llatí* (Versió del Monjos de Montserrat, 1964, pàgina 811.)

Què hi va afegir el Concili?: Tant en el text oficial llatí com en totes les traduccions, el Concili va completar el relat, d'acord amb els textos del Nou Testament, afegint-hi unes paraules cabdals. En endavant diria: «...*partí el pa i el donà als seus deixebles tot dient: 'PRENEU I MENGEU-NE TOTS, PERQUÈ AIXÒ ÉS EL MEU COS, ENTREGAT PER VOSALTRES'*».

Un canvi així es feia per caprici, o perquè el text quedés més bufó... El Concili va creure convenient recuperar unes paraules del text original per tal de recuperar amb elles un sentit original que havia quedat molt descolorit al llarg dels darrers segles: **El pa que Jesús estava partint, esdevenia a les seves mans la seva pròpia vida ('cos') entregada per nosaltres... i ens invitava a fer el mateix... (Continuarà)**

Aquesta setmana ...

Diumenge, 28	FESTA DE LA PENTECOSTA 17.00 - Al Cor de Maria , fan la Primera Comunió els nens i nenes: Daniel Torner Vallejo, Gisela Román Pau, Joan Domínguez Pascual, Pau Molina Rubio, Sara Sánchez Morales, del Grup de Catequesi Familiar
Dilluns, 29	17.00 - 19.00: Trobada Espai familiar de Caritas 20.30 – Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 30	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST
Dimecres, 31	09.00-12.30 - L' Assistent social Arxiprestal amb cita prèvia . 933 44 16 50 10.00-12.00 - Trobada Espai familiar de Caritas a CM
Diumenge, 4	FESTA DE SANTÍSSIMA TRINITAT

Visita gratuïta a la basílica de Sagrada Família: 10 de juny a les 16:30

Com cada any, el Patronat de la Sagrada Família ofereix a cada Parròquia de l'Arquebisbat, la possibilitat de visitar gratuïtament la Sagrada Família, amb un màxim de 60 entrades. Aquest any hem rebut també aquest oferiment.

Fem com vam fer anys anteriors: Distribuïm **invitacions (no entrades!)**, perquè els interessats en tinguin informació. **Cada invitació complimentada que es presenti a recepció del Cor de Maria serà bescanviada per una entrada... fins a esgotar les 60 de què podem disposar.**

Horari de la recepció al Cor de Maria (P.Claret,45): dilluns a divendres 17.00-19.00

La visita serà el dissabte 10 de juny, i l'entrada serà puntualment a les 16:30h.

Podeu demanar invitacions a les sagristies de les dues parròquies: ompliu les dades i presenteu-les... aviat!

Veniu, Esperit Sant. Feu de nosaltres una Església de portes obertes, cor compassiu i esperança encomanadissa. Que res ni ningú no ens distregui o desvii del projecte de Jesús: fer un món més just i més digne, més amable i més feliç, obrint camins al regne de Déu.

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34